

Udskriftsdato: 20. december 2025

2013/1 LSF 153 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af momsloven og forskellige andre love
(Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio-
og tv-spredningstjenester solgt til private, One Stop Shop-ordning,
udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for
udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skatteministeriet, j.nr. 13-5574440

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven og forskellige andre love¹⁾²⁾

(Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, One Stop Shop-ordning, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter *fodnote 2* indsættes som ny fodnote 3:

»3) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende L 290, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende L 284, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hvert medlemsland. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes gyldighed i Danmark.«

2. I § 16, stk. 1, ændres »§ 21« til: »§ 21, stk. 1«.

3. I § 16, stk. 2 og 3, ændres »For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10,« til: »For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1,«.

4. I § 16, stk. 5 og 6, ændres »§ 21 d, stk. 1, nr. 1-10,« til: »§ 21 d, stk. 1,«.

5. § 21 c affattes således:

»§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) Levering og hosting af websteder.
- 2) Fjernvedligeholdelse af software og hardware.
- 3) Levering og ajourføring af software.
- 4) Levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser.
- 5) Levering af musik, film, og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.
- 6) Levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelser anses især:

- 1) Faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent.
- 2) Telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni.

- 3) Voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester.
- 4) Personsøgetjenester.
- 5) Audioteksttjenester.
- 6) Fax, telegraf og telex.
- 7) Adgang til internettet, herunder World Wide Web.

8) Private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold, herunder radio- eller tv-programmer, der udbydes via kommunikationsnet af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. Som radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) Radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.
- 2) Radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net, hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.«

6. § 21 d, stk. 1, nr. 9-11, ophæves.

7. I § 21 d, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1-10,« til: »stk. 1,«.

8. I § 27, stk. 4, 2. pkt., ændres »angivelse af afgiften.« til: »angivelse af afgiften, jf. dog § 66 g, stk. 3.«

9. § 27, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres, jf. dog § 66 g, stk. 3. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvist, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted, jf. dog § 66 g, stk. 3.«

10. I § 37, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 69, stk. 2,« til: »§ 69, stk. 2, og«

11. § 37, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

12. I § 38, stk. 1, 3. pkt., ændres »og andre driftsmidler« til: »og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4«.

13. I § 43, stk. 2, nr. 3, ændres »100.000 kr. årligt.« til: »100.000 kr. årligt, og«.

14. I § 43, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) ydelser, der har samme egenskaber som materielle investeringsgoder, herunder software og rettigheder, hvis anskaffelses- eller fremstillingspris eksklusiv afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.«

15. I § 43, stk. 3, nr. 5, 1. pkt., ændres »Når et driftsmiddel« til: »Når et investeringsgode«, og i 2. pkt. ændres »driftsmidlets overgang« til: »investeringsgodets overgang«.

16. I § 44, stk. 1, 1. pkt., ændres »For driftsmidler« til: »For driftsmidler og ydelser«, og »hvor driftsmidlet« ændres til: »hvor driftsmidlet eller ydelser«.

17. I § 44, stk. 2, 1. pkt., ændres »for driftsmidler« til: »for driftsmidler og ydelser«.

18. I § 46, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 18«: », bortset fra bro- og tunnelbilletter,« og »og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil,« udgår.

19. I § 47, stk. 2, 1. pkt., ændres »som har forretningssted i et land uden for EU« til: »som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU« og »der har forretningssted her i landet.« ændres til: »der er etableret her i landet.« og i 3. pkt. ændres »med forretningssted uden for Danmark« til: », der ikke er etableret her i landet,«.

20. I § 48, stk. 3, ændres »§ 47, stk. 2,« til: »§ 47, stk. 1,«.

21. Kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer

§ 66. Ved anvendelse af reglerne om særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men som ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer anses for at finde sted i henhold til § 21 c.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

- 1) Afgiftspligtig person: En afgiftspligtig tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af, at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker senest den 10. dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal ske til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person: En afgiftspligtig virksomhed, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og ikke har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandets område.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Stk. 2. Har en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU, men som anvender EU-ordningen, mere end ét fast forretningssted i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest den 10. dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsmedlemsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for særordningerne

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told-

og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1 pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelse kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

Stk. 3. Fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af konstaterede tab på uerholdelige fordringer, jf. § 27, stk. 4 og 6, skal foretages som korrektioner i den afgiftsperiode, hvor leveringen fandt sted af den ydelse, som prisafslaget eller tabet vedrører.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, som ophøret ønskes at have effekt fra. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kvartal.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i to kvartaler regnet fra ophørsdatoen.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester,
- 2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende ordningen, eller
- 4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i otte kvartaler efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af særordningerne for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.«

22. I § 68 a, *stk. 1*, ændres »§ 52« til: »§ 52 a«.

23. I § 69, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 11, stk. 4« til: »§ 11, stk. 6«.

24. § 73 ophæves.

25. I § 75, *stk. 4*, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 2« til: »§ 11, stk. 6, nr. 2«.

26. § 84, *stk. 3*, ophæves.

§ 2

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 3 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 83 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 74 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 22, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 9 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 30, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 3, *stk. 6*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 3, *stk. 7*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 23, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 24, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 8

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 22, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, som ændret ved § 2 i lov nr. 1433 af 22. december 2004, § 17 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 25 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 85 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 19, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 10

I lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 22, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2-9 og 21, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan virksomheder, der ønsker at anvende en af særordningerne med Danmark som identifikationsmedlemsland fra den 1. januar 2015, foretage registrering i særordningen fra den 1. oktober 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 12-17, har virkning for ydelser, der anskaffes eller påbegyndes fremstillet efter lovens ikrafttræden.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, EU-Tidende 2008, L 44, side 11.
- ²⁾ I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende L 290, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende L 284, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hvert medlemsland. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes gyldighed i Danmark.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester*
 - 3.1.1. *Gældende regler*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *One Stop Shop særordninger*
 - 3.2.1. *Gældende regler*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 3.3.1. *It-ydelser omfattes af definition af investeringsgoder*
 - 3.3.1.1. *Gældende regler*
 - 3.3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.3.2. *Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser*
 - 3.3.2.1. *Gældende regler*
 - 3.3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.4. *Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser*
 - 3.4.1. *Gældende regler*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, samt tilhørende One Stop Shop særordninger*
 - 4.2. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 4.2.1. *It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder*
 - 4.2.2. *Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser*
 - 4.3. *Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 6.1. *Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester*
 - 6.2. *One Stop Shop særordninger*
 - 6.3. *Imødegåelse af misbrug af momsregler*
 - 6.3.1. *It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder*
 - 6.3.2. *Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser*
 - 6.4. *Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder følgende ændringer af momsloven:

- Ændring af leveringsstedet (beskatningsstedet) for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private i EU-lande, hvor sælgervirksomheden ikke er etableret, således at moms af disse ydelser fra 1. januar 2015 skal betales i kundens land i stedet for som i dag i sælgers land.
- Etablering af særordninger (One Stop Shop-ordninger), hvor sælgerne i eget land kan angive og betale momsen for salg til private af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til alle de lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret.
- Udvidelse af definitionen af investeringsgoder til at omfatte it-ydelser.
- Ophævelse af den gældende forenklede momsordning for udenlandsk indregistrerede turistbusser.
- Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser, herunder en ophævelse af omvendt betalingspligt for bro- og tunnelbilletter.

Lovforslaget indeholder desuden rettelse af henvisningsfejl i en række afgiftslove.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Rådet vedtog med direktiv 2008/8/EF, at der fra den 1. januar 2015 skal være forbrugslandsbeskatning for alt salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer (private kunder) i EU. En sådan regel har hidtil kun været gældende for salg af elektroniske ydelser til private kunder i EU fra virksomheder etableret uden for EU. Momsreglerne skal derfor ændres, således at momsen fra den 1. januar 2015 skal betales i det land, hvor kunden er hjemmehørende, i stedet for som i dag i det land, hvor den afgiftspligtige person, der sælger ydelser, er etableret.

Da virksomheder efter gældende regler skal momsregistreres i de EU-lande, hvor de skal betale moms, ville de ændrede beskatningsregler umiddelbart betyde, at virksomheder med salg af de omhandlede ydelser skulle momsregistreres, angive og betale moms i alle de EU-lande, hvor de har private kunder. For at undgå dette og dermed sikre virksomhederne mod for mange administrative byrder blev der i Rådets direktiv 2008/8/EF også vedtaget, at virksomheder skal kunne identificeres i ét EU-land, hvorigennem virksomheden skal kunne angive og betale momsen til alle de EU-lande, hvor de skal betale moms for salg af de omhandlede ydelser (One Stop Shop-ordninger). I en sådan ordning skal myndighederne i identifikationslandet sende momsen videre til de andre lande. Der findes i dag en lignende ordning, hvor virksomheder, der ikke er etableret i EU, kan lade sig momsregistrere i ét EU-land og dér angive og betale moms for salget af elektroniske ydelser til private kunder i alle EU-lande. Denne ordning udbygges samtidig med etableringen af den nye ordning for det interne EU-salg, således at der kommer en »ikke-EU-ordning« og en »EU-ordning«.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændrede beskatningsregler og reglerne for One Stop Shop særordningerne i dansk ret.

Lovforslaget indeholder desuden forslag til imødegåelse af konstateret misbrug af momsreglerne på to områder.

For det første foreslås det, at ydelser med samme egenskaber som investeringsgoder fremover anses for at være investeringsgoder. Sådanne ydelser er f.eks. it-ydelser og rettigheder. Overgår et investeringsgode inden for 5 år til andet brug end det oprindeligt tiltænkte, skal det oprindeligt tagne momsfradrag reguleres. Formålet med forslaget er at hindre, at virksomheder med hovedsagelig momsfri aktivitet og derfor med ingen eller meget lille fradragsret for købsmoms kan konstruere sig til fuld fradragsret ved først at danne et datterselskab, som køber ydelser (f.eks. en it-ydelse) og tager fradragsret for købsmomsen

samt i en kort tid udlejer ydelsen/systemet til moderselskabet med moms på udlejen for derefter at fællesregistrere sig med moderselskabet. Ved fællesregistreringen bliver udlejen momsfri som intern ydelse, og den fulde fradragsret bevares. Ved at gøre it-ydelsen til et investeringsgode vil datterselskabets oprindelige momsfradrag skulle reguleres på tidspunktet for indgåelse af fællesregistrering.

Foretages overgangen til andet brug efter reguleringsperiodens udløb, skal der ikke ske regulering, uanset om investeringsgodet fortsat i en årrække kan anvendes. Hermed kan der stadig være en vis økonomisk fordel ved konstruktionen, hvis fællesregistreringen foretages efter udløbet af reguleringsperioden. Der har dog i de 5 år været betalt moms af udlejen, hvorved fordelene er kraftigt reduceret. Reguleringsperioden kan i henhold til EU-reglerne ikke fastsættes til mere end 5 år for driftsmidler og ydelser.

For det andet foreslås en forenklet ordning for angivelse og betaling af moms for kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser ophævet, idet det er konstateret, at ordningen, som i de fleste tilfælde giver mindre momsbetaling end de normale regler, udnyttes af udenlandske vognmænd til egentlig turistikørsel her i landet, hvor passagerne både tages op og sættes af her i landet, og hvor kørslen dermed er i direkte konkurrence med de danske vognmænds indenlandske turistikørsel.

Forslaget indeholder desuden mindre ændringer, der har til formål at tilpasse momsreglerne bedre til EU-reglerne. Endelig indeholder forslaget et forslag om ophævelse af omvendt betalingspligt for bro- og tunnelbilletter, samt mindre sproglige justeringer, rettelser af henvisningsfejl og ophævelse af overflødige bestemmelser. Herudover indeholder forslaget rettelse af en fejl i henvisningen til momslovens § 47 i en række andre afgiftslove.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester

3.1.1. Gældende regler

Hovedreglen for, hvor moms af ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer skal betales, er, at momsen skal betales i sælgers land.

En teknologisk udvikling, som i stigende omfang gør det let at levere visse ydelser over lange afstande, betyder, at denne hovedregel om, at moms af salg til private forbrugere skal betales i sælgers land, giver en konkurrencefordel til blandt andet virksomheder etableret uden for EU, idet de dermed kan sælge momsfrit til ikkeafgiftspligtige forbrugere i EU. Da specielt et stigende salg af elektroniske ydelser fra tredjelandsvirksomheder blev anset for problematisk, vedtog Rådet (i direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser) at indføre forbrugslandsbeskatning for salg af elektroniske ydelser fra virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer i EU. Det indebærer, at fra den 1. juli 2003 skulle salgsmomsen af disse ydelser ikke længere betales i sælgers land, men i kundens land.

Samtidig blev der indført en regel om, at hvis en virksomhed etableret uden for EU sælger teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer hjemmehørende i et EU-land, så skal momsen betales i dette EU-land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes i dette land. Sælges ydelserne af en virksomhed etableret i et EU-land til afgiftspligtige personer hjemmehørende uden for EU, kan dette EU-land vælge, at momsen alligevel ikke skal betales i sælgers land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Disse regler, inklusiv mulighederne for at anvende reglen om faktisk benyttelse eller udnyttelse, blev med virkning fra den 1. juli 2003 gennemført i momsloven.

Sælges elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester fra en virksomhed etableret

i EU til ikkeafgiftspligtige personer i andre EU-lande, skal momsen betales efter hovedreglen og dermed i sælgers land.

3.1.2. Lovforslaget

Hovedreglen om, at moms af ydelser, der let kan sælges over store afstande, skal betales i salgsvirksomhedens land, giver virksomheder etableret i EU-lande med lav momssats en konkurrencemæssig fordel, idet de kan sælge ydelser til ikkeafgiftspligtige forbrugere i andre EU-lande til denne lave momssats, uanset hvad momssatsen er i det land, hvor forbrugeren er hjemmehørende.

På denne baggrund blev det ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal moms af EU-virksomheders salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer betales i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted.

Samtidig blev det fastlagt, at moms af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt af virksomheder uden for EU til ikkeafgiftspligtige kunder i EU også skal betales i kundens land på linje med den moms, der fra den 1. juli 2003 har skullet betales for disse virksomheders salg af elektroniske ydelser.

Lovforslaget gennemfører disse ændringer af, hvor momsen af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester skal betales fra den 1. januar 2015.

Da det i nogle tilfælde kan være vanskeligt for virksomhederne at fastslå, hvor kunden er bosat eller har sit sædvanlige opholdssted, indeholder Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013 nærmere regler for, hvordan dette sted fastlægges. Disse bestemmelser er umiddelbart gældende og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Dog vil enkelte af bestemmelserne af praktiske årsager blive gengivet i loven. Gengivelsen har ikke betydning for forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Indholdet af de væsentligste bestemmelser i forordningen vil blive gengivet i Den Juridiske Vejledning, der udarbejdes af SKAT og opdateres halvårligt.

Selv om de omhandlede ydelser i visse tilfælde faktisk benyttes eller udnyttes et andet sted end der, hvor den ikkeafgiftspligtige kunde har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted, f.eks. hvis en person hjemmehørende her i landet bruger sin mobiltelefon på ferierejse i et land uden for EU, eller en person hjemmehørende i et land uden for EU bruger sin mobiltelefon på ferie her i landet, anses de foreslåede regler for beskatningssted for i langt de fleste tilfælde at betyde, at momsen betales i forbrugslandet. På denne baggrund, og for at forenkle regelsættet og dermed virksomhedernes anvendelse af det, foreslås det, at reglerne om flytning af beskatningsstedet efter faktisk benyttelse eller anvendelse ophæves, for så vidt angår elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester.

3.2. One Stop Shop særordninger

3.2.1. Gældende regler

Normalt skal virksomheder momsregistreres i de lande, hvor de skal indbetale moms.

For at lette virksomhedernes administrative byrder og øge efterretteligheden blev der i 2003 i forbindelse med ændringen af reglerne for, hvor momsen af elektroniske ydelser solgt af virksomheder uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer i EU skulle betales, jf. afsnit 3.1, fastsat regler for en One Stop Shop-ordning i Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002.

Efter ordningen kan virksomheder etableret uden for EU, der leverer elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige kunder i EU, identificere sig i ét EU-land og angive og betale momsen for alt salget i EU til dette land. Identifikationslandet skal videresende de relevante momsbeløb til de andre EU-lande.

Denne ordning er gennemført i momslovens § 66. Der er meget få virksomheder, der har valgt Danmark som identifikationsland.

Opkrævningsloven finder anvendelse på opkrævning mv. af moms. Opkrævningslovens bestemmelser finder derfor anvendelse på virksomheder uden for EU, der leverer elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige kunder i Danmark. Er der i anden lovgivning, f.eks. momsloven, eller i EU-forordninger, fastsat særlige regler, er det i stedet de særlige regler, som finder anvendelse. Men opkrævningslovens øvrige regler finder derimod anvendelse på virksomheder uden for EU, der leverer elektroniske ydelser til ikke-afgiftspligtige kunder i Danmark. Dette gælder uanset, om virksomhederne er momsregistreret her efter de sædvanlige regler for udenlandske virksomheder, eller om virksomheden har valgt at gøre brug af One Stop Shop-ordningen. Og uanset om virksomheden har valgt Danmark som identifikationsland.

3.2.2. Lovforslaget

I forbindelse med vedtagelsen i Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af beskatningsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt fra virksomheder etableret i EU til ikkeafgiftspligtige kunder i andre EU-lande og af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt fra virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige kunder i EU, jf. afsnit 3.1.2., blev det vedtaget at udvide den gældende One Stop Shop-ordning for tredjelandsvirksomheders salg af elektroniske ydelser samt at etablere en ny One Stop Shop-ordning for salget af ydelserne internt i EU.

De overordnede regler i de to ordninger foreslås fastlagt i lovens kapitel 16, §§ 66-66k. Reglerne i de to ordninger svarer, så langt det er muligt, til hinanden. Det væsentligste i ordningerne er, at virksomhederne kan undgå momsregistreringer i forbrugslandene ved at bruge ordningerne til i ét EU-land at angive og betale den skyldige moms i alle de EU-lande, hvor de ikke er etableret, men har ikkeafgiftspligtige kunder. Virksomheder, der ikke er etableret i EU, kan frit vælge identifikationsland, mens virksomheder, der er etableret i EU, automatisk som identifikationsland får det land, hvor virksomheden har hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

Der er ikke mange virksomheder uden for EU, som hidtil har valgt Danmark som identifikationsland, og antallet af sådanne virksomheder forventes ikke at stige nævneværdigt i 2015. Derimod vil de danske virksomheder få identifikationsland her. Det skønnes, at ca. 1000 virksomheder vil tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsland.

Ordningerne indebærer, at når virksomhederne har angivet salget i systemet og indbetalt momsen til identifikationslandet, så skal myndighederne i identifikationslandet videresende de modtagne momsbeløb til myndighederne i de respektive forbrugslande. Reglerne herfor og for udveksling af oplysninger mellem myndighederne blev fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 143/2008 af 12. februar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger i forbindelse med reglerne om leveringsstedet for tjenesteydelser, særordningerne og tilbagebetalingsproceduren for moms (senere indarbejdet i Rådets forordning (EU) nr. 904 af 7. oktober 2010). Det fremgår blandt andet af forordningen, at identifikationslandet i en periode kan beholde en vis del af det beløb, der i henhold til angivelserne skal indbetales til forbrugslandet. I 2015 og 2016 kan identifikationslandet beholde 30 pct. af momsbeløbet, og i 2017 og 2018 15 pct. Fra den 1. januar 2019 skal hele det angivne beløb overføres til forbrugslandet.

Herudover er der fastsat nærmere regler om ordningernes funktion i Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer. Der er blandt andet tale om nærmere regler for identifikationsprocessen, skift mellem ordningerne, betaling af momsen, efterfølgende korrektioner af angivelserne og regnskabsoplysninger. Disse bestemmelser er direkte anvendelige og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Dog vil enkelte af bestemmelserne af praktiske årsager blive gengivet i loven, uden at det berører forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. De væsent-

ligste bestemmelser vil blive gengivet i Den Juridiske Vejledning, der udarbejdes af SKAT og opdateres halvårligt.

Endelig er der fastsat nærmere regler i Kommissionens forordning (EU) nr. 815/2012 af 13. september 2013 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EU) nr. 904/2010. Bestemmelserne, som er direkte anvendelige i dansk ret, indeholder blandt andet nærmere regler for, hvilke oplysninger medlemslandene skal sende til hinanden.

3.3. Imødegåelse af misbrug af momsregler

3.3.1. It-ydelser omfattes af definition af investeringsgoder

3.3.1.1. Gældende regler

Reglerne for regulering af investeringsgoder findes i momslovens §§ 43 og 44. Som investeringsgode anses driftsmidler, hvis anskaffelsessum ekskl. moms overstiger 100.000 kr., fast ejendom, herunder til- og ombygning, og reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt, jf. momslovens § 43, stk. 2.

Reguleringsperioden er 5 år, dog 10 år for fast ejendom. Anvendes et investeringsgode til andet formål inden for 5 henholdsvis 10 år efter anskaffelsestidspunktet, skal momsfradraget, der er taget på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet, reguleres. Reguleringen foretages hvert regnskabsår med en femtedel af momsbeløbet på baggrund af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor godet blev anskaffet eller taget i brug. Der skal således for eksempel foretages regulering af momsen, der er taget fradrag for, hvis godet er anskaffet til anvendelse i momspligtig virksomhed med fuld fradragsret, og godet overgår til anvendelse i momsfri virksomhed uden fradragsret. Der foretages ikke regulering, hvis udsvinget i fradragsretten er mindre end 10 procentpoint i forhold til fradragsretten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

3.3.1.2. Lovforslaget

SKAT har i forbindelse med kontrol konstateret eksempler på misbrug af reglerne om fællesregistrering i momsloven. Misbruget kan beskrives ved følgende eksempel: Et selskab med overvejende momsfri transaktioner og dermed ingen eller lille momsfradragsret (f.eks. et forsikringsselskab) skal have et nyt it-system. Køber selskabet udviklingen af systemet af en anden virksomhed, vil der være ingen eller begrænset fradragsret for købsmomsen. Derfor stiftes et datterselskab, der udvikler eller køber systemet med henblik på at leje det ud til moderselskabet. Udlejen er momspligtig, og datterselskabet har derfor fradragsret for købsmomsen. Efter at have lejet systemet ud i kort tid foretages en fællesregistrering af moder- og datterselskab, hvorefter »lejen« bliver en intern transaktion og kan ske uden moms. Ved denne konstruktion opnår selskabet en næsten fuld fradragsret for købsmomsen af it-ydelsen.

Det skønnes, at der i praksis er et beskedent antal tilfælde i dag, men de enkelte tilfælde kan vedrøre relativt store momsbeløb. Uden indgriben skønnes omfanget at vokse. Det foreslås derfor, at ydelser med samme egenskaber som almindelige investeringsgoder (længerevarende brug og værditab over en årrække) omfattes af begrebet investeringsgode i momslovens § 43, stk. 2. I eksemplet vil forslaget betyde, at det momsfradrag, der er taget af datterselskabet ved udviklingen af det it-system, der udlejes, skal reguleres, hvis systemet inden for reguleringsperioden på 5 år tages i brug i fællesregistreringen, som har en væsentlig anden fradragsret. Kun hvis fællesregistreringen foretages efter 5 år, skal der ikke ske regulering, men i de 5 år vil der skulle betales moms af udlejen, hvorved fordelene ved konstruktionen begrænses kraftigt.

Ved forslaget udnyttes en mulighed i momssystemdirektivets artikel 190 (Rådets direktiv 2006/112/EF), hvorefter medlemslandene kan betragte ydelser med egenskaber svarende til dem, der normalt tillægges investeringsgoder, som investeringsgoder.

3.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

3.3.2.1. Gældende regler

Hovedreglen i momsloven og tilsvarende EU-lovgivning er, at der skal betales moms her i landet for den del af en passagerbefordring med turistbus, der finder sted her i landet, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger, jf. momslovens § 19, stk. 1. I momsloven er der imidlertid i § 73 en forenklet ordning for, hvordan der skal beregnes moms af kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser. Efter denne ordning skal momsen beregnes på grundlag af et gennemsnitsvederlag på 25 øre pr. personkilometer.

3.3.2.2. Lovforslaget

Hensigten med den forenkledte ordning har været at lette de administrative byrder ved momsbetalingen for kørsel med udenlandsk indregistrerede turistbusser, som med passagerer fra et andet land kørte en kortere tur i eller gennem Danmark.

Ordningen bruges imidlertid i stigende omfang af udenlandske vognmænd til egentlig turistikørsel her i landet. Der kan f.eks. være tale om svensk indregistrerede busser, der kører tomme over Øresundsbroen til Langelinie, hvor turister tages op og køres på sightseeing i København og omegn for sidst på dagen at vende tomme tilbage til Sverige.

Da personkilometertallet for sådanne sightseeingture ofte er relativt lavt, mens vederlaget er relativt stort på grund af stort tidsforbrug, kommer de udenlandske vognmænd i de fleste tilfælde til at betale et lavere momsbeløb end danske vognmænd for samme ydelse.

Det foreslås, at den forenkledte ordning ophæves. Forslaget vil betyde, at de udenlandske vognmænd skal betale moms efter hovedreglen herfor, hvorved der sikres ens momsbetaling af kørsel med turistbusser her i landet, uanset om kørslen foretages af en dansk eller udenlandsk indregistreret turistbus.

3.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser

3.4.1. Gældende regler

Køb af en bro- eller tunnelbillet anses for at være en ydelse i forbindelse med fast ejendom, og dermed skal momsen af billetten betales i det land, hvor broen eller tunnelen er beliggende. I henhold til gældende regler i § 46, stk. 1, nr. 3, er det den afgiftspligtige køber af billetten, der er ansvarlig for at indbetale momsen til SKAT, når det er en udenlandsk virksomhed, der sælger billetten. Den afgiftspligtige køber skal derfor momsregistreres her i landet og indbetale momsen her, for så vidt angår den del af bro- eller tunnelbilletten, der vedrører kørsel på den danske del af broen eller tunnelen.

3.4.2. Lovforslaget

I praksis anvendes denne regel om, at køber skal momsregistreres og indbetale momsen, meget sjældent, da udenlandske vognmænd køber billetten ved selve forbindelsen og dermed af en dansk virksomhed. I det tilfælde er det ikke den udenlandske vognmand, men den danske virksomhed, der skal indbetale momsen. Den moms, der betales af billetten ved købet, kan den udenlandske vognmand søge tilbage efter reglerne om momsgodtgørelse i momslovens kapitel 10.

Imidlertid er det konstateret, at en udenlandsk virksomhed sælger brobilletter til udenlandske vognmænd, som dermed efter reglen i § 46, stk. 1, nr. 3, bliver betalingspligtige for momsen.

Dette er administrativt besværligt for vognmændene, når de ellers ikke er betalingspligtige og dermed registreringspligtige for noget her i landet.

Det foreslås at ændre loven sådan, at den omvendte betalingspligt ikke gælder bro- og tunnelbillet-

ter. Det vil efter forslaget være den udenlandske virksomhed, der sælger bro- eller tunnelbilletterne til vognmændene, der skal momsregistreres og betale afgiften her i landet for alt salget.

Forslaget indeholder desuden mindre ændringer, der har til formål at tilpasse momsreglerne bedre til EU-reglerne, samt mindre sproglige justeringer, rettelser af henvisningsfejl og ophævelse af overflødige bestemmelser. Lovforslaget indeholder desuden rettelse af en henvisningsfejl til momslovens § 47 i en række andre afgiftslove.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, samt tilhørende One Stop Shop særordninger

Der foreslås en ændring af leveringsstedet (beskatningsstedet) for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private i EU-lande, hvor sælgervirksomheden ikke er etableret, således at disse ydelser fra 1. januar 2015 skal momses i kundens land i stedet for som i dag i sælgers land.

Forslaget medfører, at personer i Danmark vil skulle svare dansk moms af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der er købt fra virksomheder i andre lande. Forslaget medfører også, at personer i andre EU-lande ikke længere vil skulle svare dansk moms af disse ydelser, der er købt fra virksomheder i Danmark. Da det vurderes, at personer i Danmark i højere grad køber de omfattede ydelser i udlandet, end personer i andre EU-lande køber disse ydelser i Danmark, skønnes forslaget samlet set at medføre et merprovenu.

Samtidig etableres One Stop Shop særordninger, der medfører, at sælgerne i eget land kan angive og betale momsen for salg til private af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser vedrørende alle de EU-lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret. Myndighederne i identifikationslandet skal så sørge for at videresende de angivne momsbeløb til myndighederne i de respektive forbrugslande, hvor kunden er hjemmehørende. Identifikationslandet kan dog i en periode beholde en vis del af det beløb, der i henhold til angivelserne skal indbetales til forbrugslandet.

Som følge af overgangsordningen i forbindelse med etableringen af One Stop Shop særordninger kan identifikationslandet beholde 30 pct. af momsbeløbet i 2015 og 2016, samt 15 pct. i 2017 og 2018. Fra den 1. januar 2019 skal hele det angivne beløb overføres til forbrugslandet.

Der foreligger ikke umiddelbart tilgængelige oplysninger om omfanget af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der er købt fra virksomheder i andre lande. Baseret på oplysninger om e-handelen i 2012 skønnes forslaget med stor usikkerhed samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 70 mio. kr. i 2015 kr., *jf. tabel 1*. Det umiddelbare merprovenu skønnes at stige til ca. 100 mio. kr. i 2019. Det varige provenu skønnes til 95 mio. kr. opgjort ved den umiddelbare virkning svarende til 70 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændringerne af momsloven

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Finansår 2014
<i>Umiddelbar provenuvirkning:</i>								
Ændring af leveringsstedet og One Stop Shop særordninger	95	0	70	70	85	85	100	0
Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser	5	2,5	5	5	5	5	5	2,5

Umiddelbar provenuvirkning i alt	100	2,5	75	75	90	90	105	2,5
Provenuvirkning efter tilbageløb	80	2,5	55	55	70	70	85	2,5
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	75	2,5	50	50	65	65	80	2,5

Forslaget hindrer også, at momsgrundlaget delvist udhules fremover som følge af en eventuel fremtidig stigning i omfanget af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der købes fra virksomheder i andre lande, hvorved der efter gældende regler ville skulle svares moms i udlandet.

4.2. Imødegåelse af misbrug af momsregler

4.2.1. IT-systemer omfattes af definition for investeringsgode

Forslaget hindrer et utilsigtet mindreprovenu.

4.2.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

Det foreslås, at den forenklete ordning for angivelse og betaling af moms for kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser ophæves.

Da den forenklete ordning i de fleste tilfælde medfører mindre momsbetaling end de normale regler, skønnes forslaget med væsentlig usikkerhed at medføre et samlet, umiddelbart merprovenu på ca. 5 mio. kr. årligt, jf. tabel 1. Da forslaget har virkning fra 1. juli 2014 udgør det umiddelbare merprovenu i 2014 ca. 2,5 mio. kr.

4.3. Tilpasninger til EU-reglerne og andre mindre justeringer og rettelser

Forslagene har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og de tilhørende One Stop Shop særordninger skønnes at medføre administrative engangsomkostninger for SKAT på 550.000 kr. samt en løbende administrativ omkostning for SKAT til forbrug af årsværk og løbende drift på i alt 9,5 mio. kr. årligt fra 2015. Beløb til opbygning af it-systemet til One Stop Shop-ordningerne er tidligere bevilget gennem aktstykker.

Herudover skønnes forslaget ikke at medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester

Forslaget skønnes at have en positiv økonomisk konsekvens for dansk etablerede virksomheder, der sælger teleydelser, elektroniske ydelser og radio- og tv-spredningstjenester til private kunder, idet de får forbedret deres konkurrenceforhold.

6.2. One Stop Shop særordninger

Dette forslag har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.3. Imødegåelse af misbrug af momsregler

6.3.1. It-ydelser omfattes af definition for investeringsgoder

At virksomheder skal behandle ydelser, der har samme karakter som materielle investeringsgoder, som investeringsgoder, betyder, at det oprindeligt tagne momsfradrag i nogle tilfælde skal reguleres.

6.3.2. Ophævelse af forenklet regel for udenlandske turistbusser

Forslaget vil ligestille udenlandske turistbusvognmænd momsmæssigt med danske turistbusvognmænds kørsel her i landet, hvilket forbedrer de danske vognmænds konkurrencemæssige situation.

6.4. Tilpasninger til EU-reglerne og andre, mindre justeringer og rettelser

Forslagene skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft lovforslaget til vurdering og har følgende bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser.

TER anfører, at lovforslaget medfører administrative byrder for erhvervslivet. De administrative byrder består i, at danske virksomheder, som sælger elektroniske ydelser til private kunder udenfor Danmark, men inden for EU, skal lade sig registrere hos Skatteministeriets One Stop Shop-ordning og derefter kvartalsvis indsende regnskab. Dette vil medføre omstillingsomkostninger samt løbende administrative byrder for virksomhederne.

TER vurderer, at de administrative byrder ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfunds niveau. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

TER anfører desuden, at udkastet til den bekendtgørelse, der skal specificere kravene til virksomhederne, både i forhold til registreringen samt indsendelse af regnskabet, bør sendes til TER med henblik på en vurdering af de administrative byrder.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen

9. Miljømæssige konsekvenser

Ingen

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører den resterende del af Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, og som vedrører de ændringer i direktivet, der skal træde i kraft den 1. januar 2015.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 20. december 2013 til den 21. januar 2014 været sendt i høring hos Advokatrådet, AgroSkat, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Cepos, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Erhverv, DANSK IT, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, DI, DI Transport, DR, Erhvervsstyrelsen (TER), Finans og Leasing, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen for Dansk Internet Handel, FSR – danske revisorer, Forsikring og Pension, Horesta, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lego, Realkreditrådet, Retssikkerhedschefen, SAXO.com, Spam-

fighter, SRF Skattefaglig Forening, Sund & Bælt, TDC, Teleindustrien, TV 2, TV 3, VisitDenmark, Wonderful Copenhagen og Trafikstyrelsen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu på 2,5 mio. kr. i 2014 og 75 mio. kr. i 2015. Den varige virkning skønnes til 75 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for SKAT på 550.000 kr. samt en løbende administrativ omkostning for SKAT på 9,5 mio. kr. fra 2015. Engangsomkostninger til One Stop Shop it-systemet er fortroligt indtil systemet er leveret.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget skønnes at have en positiv økonomisk effekt for erhvervslivet. Et konkret skøn er ikke foretaget.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	TER skønner, at lovforslaget samlet set vil medføre administrative byrder, men disse vil ikke overstige 10.000 timer årligt på samfunds niveau.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører den resterende del af Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, og som vedrører de ændringer i direktivet, der skal træde i kraft den 1. januar 2015.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

For at skabe sammenhæng i momslovens nye regler om One Stop Shop-ordningerne, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 21, foreslås det at visse bestemmelser fra to Rådsforordninger, der indeholder nærmere regler for anvendelsen af ordningerne, gengives i loven. Der er tale om Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes gyldighed i Danmark. Det vil fremgå af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, om forslaget er gengivelser fra forordningerne.

Det foreslås, at der indsættes en fodnote i momsloven om, at den indeholder en sådan gengivelse af bestemmelser fra de to forordninger, og at dette ikke berører forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 2

Momslovens § 16, stk. 1, indeholder hovedreglen for, hvor momsen af ydelser solgt til afgiftspligtige personer skal betales, jf. bemærkningerne til nr. 3. Det foreslås at præcisere henvisningen til § 21, da det kun er § 21, stk. 1, der vedrører salg til afgiftspligtige personer.

Til nr. 3

Hovedreglen i § 16, stk. 1, er, at momsen ved salg af ydelser mellem afgiftspligtige personer skal betales i købervirksomhedens land. Efter bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 3, flyttes beskatningsstedet dog for visse ydelser, som er handlet mellem afgiftspligtige personer her i landet og afgiftspligtige personer uden for EU, til det sted, hvor ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes, hvis hovedreglen for beskatningsstedet i § 16, stk. 1, giver et andet beskatningssted. Hvis en ydelse efter hovedreglen skal momses her i landet, men den faktisk benyttes i f.eks. Kina, betyder flytningsreglen, at ydelserne alligevel ikke skal momses her i landet. Tilsvarende vil en ydelse, hvor beskatningsstedet efter hovedreglen er i Kina, skulle momses her i landet, hvis ydelserne faktisk benyttes her. Reglen om flytning af beskatningsstedet er indsat for at give den størst mulige grad af beskatning i forbrugslandet.

Reglen om flytning af beskatningsstedet gælder for de ydelser, som efter gældende regler er nævnt i lovens § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, hvor nr. 9 er teleydelser, og nr. 10 er radio- og tv-spredningstjenester. I forbindelse med ændringen af hovedreglen for, hvor momsen af disse ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer, jf. forslaget § 1, nr. 5, skal betales fra den 1. januar 2015, udgår ydelserne af § 21 d, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 6. For at opretholde den gældende retstilstand, når ydelserne sælges mellem afgiftspligtige personer, foreslås teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester specifikt nævnt i § 16, stk. 2 og 3, sammen med henvisning til de tilbageværende ydelser i § 21d, stk. 1.

Til nr. 4

Hovedreglen for salg af ydelser til ikkeafgiftspligtige personer findes i § 16, stk. 4, og er det sted, hvor sælgervirksomheden er etableret. Efter bestemmelsen i gældende stk. 5 flyttes beskatningsstedet for visse ydelser, som er solgt til ikkeafgiftspligtige personer her i landet eller i et andet EU-land, ud af EU, hvis ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU. I stk. 6 flyttes beskatningsstedet her til landet, hvis ydelserne leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet, og ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Reglen om flytning af beskatningsstedet omfatter efter gældende regler de ydelser, der er nævnt i

lovens § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, hvor nr. 9 er teleydelser, og nr. 10 er radio- og tv-spredningstjenester. I forbindelse med ændringen af hovedreglen for, hvor momsen af disse ydelser skal betales fra den 1. januar 2015, jf. forslaget § 1, nr. 5, udgår ydelserne af § 21 d, stk. 1, jf. forslaget § 1, nr. 6. Den ændrede hovedregel betyder, at ydelserne fremover skal momses i det land, hvor kunden er bosiddende eller har sædvanligt opholdssted. Den nye hovedregel er lavet netop for at få øget forbrugslandsbeskatning, og der er derfor ikke samme behov for reglen om flytning af beskatningsstedet. Det foreslås på den baggrund at ophæve reglen om at flytte beskatningsstedet for teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser. Det vil betyde, at hvis ydelserne sælges til ikkeafgiftspligtige personer, der er bosiddende eller har sædvanligt opholdssted her i landet, er beskatningsstedet her i landet uanset, om ydelsen faktisk skulle blive benyttet eller udnyttet et andet sted.

Reglen om flytning af beskatningsstedet ud af landet er i gældende regler ikke anvendt på elektroniske ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer her i landet.

Til nr. 5

Som en undtagelse til hovedreglen i § 16, stk. 4, er det bestemt i den gældende § 21 c, stk. 1, at momsen af elektroniske ydelser, leveret af virksomheder etableret uden for EU til ikkeafgiftspligtige personer her i landet, skal betales her i landet. I Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 blev det vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal denne regel om beskatning i det land, hvor forbrugeren er hjemmehørende, udvides til at omfatte alt salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til ikkeafgiftspligtige personer, uanset hvor sælgervirksomheden er etableret. Stk. 1 foreslås affattet i overensstemmelse hermed.

Det foreslås præciseret i stk. 2, at når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Det gældende stk. 2 indeholder en række eksempler på elektronisk leverede ydelser. Det foreslås i det nye stk. 3, at eksempelrykken justeres, så den svarer mere nøjagtigt til den tilsvarende eksempel række i momsdirektivets bilag II (Rådets direktiv 2006/112/EU). Dette medfører ikke nogen ændringer af, hvilke ydelser der i praksis anses for værende elektroniske ydelser.

I forbindelse med, at beskatningsstedet ændres for teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, er der i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013 indsat eksempler på disse ydelser. Uanset, at forordningens bestemmelser er direkte gyldige her i landet, foreslås det, for at få bedst mulig sammenhæng i loven, at forordningens eksempler gengives i de nye stk. 4 og 5.

Momssystemdirektivet og forordningen indeholder også eksempler på, hvad der ikke anses for henholdsvis elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. Disse eksempler er ikke foreslået gengivet i loven.

Til nr. 6

Hovedreglen for, hvor moms af ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer skal betales, er i henhold til gældende lovs § 16, stk. 4, at den skal betales i sælgers land.

Som en undtagelse herfra er i § 21 d, stk. 1, fastsat, at beskatningsstedet for visse ydelser, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der bor eller har deres sædvanlige opholdssted uden for EU, ikke er her i landet, selv om sælger er etableret her.

Som konsekvens af forslaget om, at beskatningsstedet for salg af alle elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer fra 1. januar 2015 altid er det sted, hvor kunden er bosiddende eller sædvanligvis opholder sig, foreslås disse ydelser fjernet fra § 21 d, stk. 1, ved at nr. 9-11 ophæves.

Til nr. 7

Forslaget er en konsekvens af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 8

I henhold til gældende § 27, stk. 4, kan momsgrundlaget nedsættes med betingede rabatter og andre prisafslag på det tidspunkt, hvor rabatten eller prisafslaget bliver effektivt.

Da tilsvarende fradrag i One Stop Shop-ordningerne imidlertid skal tages i den afgiftsperiode, hvor den bagvedliggende levering skete, foreslås der indsat en henvisning til en ny regel herom i det forslåede § 66 g, stk. 3.

Til nr. 9

I henhold til gældende § 27, stk. 6, kan der ligesom tilfældet er for betingede rabatter og andre prisafslag i § 27, stk. 4, også foretages fradrag i afgiftsgrundlaget i relation til konstaterede tab på uerholdelige fordringer. Det gældende stk. 6 indeholder dog ikke en regel for, hvornår fradraget skal tages. Efter praksis skal fradraget tages i den afgiftsperiode, hvor tabet konstateres, hvilket svarer til reglen for fradraget for betingede rabatter m.v., jf. bemærkningerne til nr. 8.

I overensstemmelse med denne gældende praksis foreslås det ved indsættelse af et nyt 2. pkt. i stk. 6, at fradrag for tab på uerholdelige fordringer skal tages i den afgiftsperiode, hvor tabet konstateres.

Da tilsvarende fradrag i One Stop Shop-ordningerne imidlertid skal tages i den afgiftsperiode, hvor den bagvedliggende levering skete, foreslås der indsat en henvisning til en ny regel herom i det forslåede § 66 g, stk. 3.

Da tilsvarende fradrag i One Stop Shop-ordningerne imidlertid skal tages i den afgiftsperiode, hvor den bagvedliggende levering skete, foreslås der endvidere som nyt 4. pkt. indsat en henvisning til en ny regel herom i det forslåede § 66 g, stk. 3.

Til nr. 10

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 11.

Til nr. 11

I gældende lovs § 37, stk. 2, nr. 4, fastslås, at afgiften af indkøb af visse ydelser, hvor der er omvendt betalingspligt, hvilket betyder, at køber skal angive og indbetale købsmomsen, er fradragsberettiget for køberen. Med andre ord skal køber både indbetale købsmomsen og kan fradrage den i sit momsregnskab. Dette fremgår dog allerede af § 37, stk. 2, nr. 1, hvor det fastslås, at afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden, er fradragsberettiget. § 37, stk. 2, nr. 4, er derfor overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 12 og 13

Ændringerne er konsekvenser af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14

I gældende lovs §§ 43 og 44 findes regler for regulering af investeringsgoder. Som investeringsgode anses driftsmidler, hvis anskaffelsessum ekskl. moms overstiger 100.000 kr., fast ejendom, herunder til- og ombygning, og reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt. Reguleringsperioden er 5 år, dog 10 år for fast ejendom.

Anvendes et investeringsgode til andet formål inden for 5 henholdsvis 10 år efter anskaffelsestidspunktet, skal momsfradraget, der er taget på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet, reguleres. Der skal for eksempel foretages regulering af den moms, der er taget fradrag for, hvis godet er anskaffet

til anvendelse i momspligtig virksomhed med fuld fradragsret, men overgår til anvendelse i momsfri virksomhed uden fradragsret. Der foretages ikke regulering, hvis udsvinget i fradragsretten er mindre end 10 procentpoint i forhold til fradragsretten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

På baggrund af konstateret misbrug af reglerne om fællesregistrering i momsloven, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.1.2, foreslås det, at ydelser, der har samme egenskaber som almindelige investeringsgoder, omfattes af begrebet investeringsgode i momslovens § 43, stk. 2. De væsentligste egenskaber for investeringsgoder er, at de er beregnet på længerevarende brug og har et værditab over en årrække. For eksempel vil it-systemer oftest have disse karakteregenskaber.

Køb af en tilladelse/licens til at bruge et investeringsgode - f.eks. til at bruge et it-system - i en given periode, uden at køber får afgørende indflydelse på godets yderligere funktionalitet eller anvendelse, er sidestillet med leje, og udgør derfor ikke et investeringsgode i sig selv. Rettigheder, der anses for et investeringsgode i sig selv, er f.eks. patenter og koncessioner, hvor retten til at bestemme over funktionalitet og brugen af den underliggende vare eller ydelse overgår til køber. Er en virksomhed i et konkret tilfælde i tvivl om, hvorvidt en ydelse anses for et investeringsgode, kan den søge om bindende svar fra SKAT.

Ved forslaget udnyttes en mulighed i momssystemdirektivets artikel 190, hvorefter medlemslandene kan betragte ydelser med egenskaber svarende til dem, der normalt tilskrives investeringsgoder, som investeringsgoder.

Til nr. 15

I henhold til den gældende lovs § 43, stk. 3, nr. 5, skal der foretages regulering af det oprindelige momsfradrag, når et driftsmiddel overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller en del af denne efter momslovens § 8, stk. 1, 3. pkt. Reguleringen kan dog undlades, hvis køber overtager reguleringsforpligtelsen.

Samme regel gælder for regulering ved levering af fast ejendom i henhold til § 43, stk. 3, nr. 4. I praksis kan reguleringsforpligtelsen også overdrages til køber, selv om leveringen af den faste ejendom sker i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse efter § 8, stk. 1, 3. pkt.

Både for at undgå tvivl om, at reguleringsforpligtelsen for den faste ejendom kan overdrages til køber også i de tilfælde, hvor der sker virksomhedsoverdragelse efter § 8, stk. 1, 3. pkt., og som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, om at udvide investeringsgodebegrebet til at omfatte visse ydelser, foreslås ordlyden i § 43, stk. 3, nr. 5, ændret, således at bestemmelsen gælder alle investeringsgoder.

Til nr. 16 og 17

Ændringerne er konsekvenser af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 18

Køb af en bro- eller tunnelbillet anses for at være en ydelse i forbindelse med fast ejendom, og dermed skal momsen af billetten betales i det land, hvor broen eller tunnelen er beliggende. I henhold til gældende lovs § 46, stk. 1, nr. 3, er det den afgiftspligtige køber af billetten, der er betalingspligtig for momsen, når det er en udenlandsk virksomhed, der sælger billetten. Den afgiftspligtige køber skal derfor momsregistreres her i landet og betale momsen her, for så vidt angår den del af billetten, der vedrører kørsel på den danske del af forbindelsen. Normalt kommer denne regel ikke til anvendelse, da udenlandske vognmænd køber billetten ved selve forbindelsen, og det dermed er den danske virksomhed, der skal indbetale momsen. Den moms, der betales af billetten ved købet, kan de udenlandske virksomheder søge tilbage efter reglerne om godtgørelse i lovens kapitel 10.

Imidlertid er det konstateret, at en udenlandsk virksomhed sælger brobilletter til udenlandske vognmænd. Hermed bliver alle de udenlandske vognmænd betalingspligtige for momsen. Da dette er administrativt besværligt for dem, når de ellers ikke er momsregistrerede i Danmark, foreslås det, at den

omvendte betalingspligt for bro- og tunnelbilletter ophæves. Efter forslaget vil det være den udenlandske virksomhed, som sælger brobilletterne til de udenlandske vognmænd, der skal momsregistreres her i landet og betale afgiften for alt salget.

Til nr. 19

I den gældende lovs § 47, stk. 2, bruges »forretningssted« som samlebegreb for »hjemstedet for sin økonomiske virksomhed« og »fast forretningssted«. Det foreslås, at der i stedet anvendes samlebegrebet »er etableret«, som anvendes i andre af lovens bestemmelser, og som svarer til sprogbrugen i momsdirektivet.

Til nr. 20

Lovens § 48, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at virksomheder etableret i andre EU-lande, uanset § 47, stk. 2, ikke skal momsregistreres og betale moms her i landet af salg til danske forbrugere, hvis deres årlige salg ikke overstige 280.000 kr. Dette er en undtagelse fra den almindelige momsregistreringsbestemmelse, og henvisningen til § 47 skal være en henvisning til denne almindelige bestemmelse, som imidlertid findes i § 47, stk. 1, og ikke stk. 2.

Det foreslås, at henvisningsfejlen rettes.

Til nr. 21

Efter lovens gældende regler skal virksomheder, der ikke er etableret i EU, betale moms af deres salg af elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i det land, hvor køberen er hjemmehørende. Med andre ord skal momsen betales i forbrugslandene. For at undgå, at disse tredjelandsvirksomheder skal momsregistreres i alle forbrugslandene, er der lavet en One Stop Shop-ordning, hvor virksomhederne kan registrere sig i ét EU-land, og derigennem angive og betale al den skyldige moms i EU. Registreringslandet, som også kaldes identifikationsmedlemslandet, skal sørge for, at angivelser og momsbetalinger sendes til de respektive forbrugslande. Lovens kapitel 16 indeholder i dag reglerne for denne One Stop Shop ordning for tredjelandsvirksomheder

Ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 blev det vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal der også betales moms i forbrugslandet for tredjelandsvirksomhedernes salg af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester samt for EU-virksomheders salg af såvel elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. For at undgå at virksomhederne skal momsregistreres og betale moms i alle de forbrugslande, hvor de ikke er etableret, blev det samtidig besluttet, at den gældende særordning for tredjelandsvirksomheder skal udvides til også at omfatte teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, og at der fra samme tidspunkt skal etableres en særlig ordning for EU-virksomheder, der sælger elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret.

Forslaget udvider kapitel 16 til at indeholde reglerne både for den udvidede særordning for tredjelandsvirksomheder, som foreslås kaldet »ikke-EU-ordningen«, og for særordningen for EU-virksomheder, som foreslås kaldet »EU-ordningen«. Begge særordninger er bygget op som One Stop Shop-ordninger, som indebærer, at virksomhederne kan identificere sig i ét land og derigennem angive og betale momsen for alt salg dækket af ordningerne. Identifikationsmedlemslandet sender så angivelser og momsbeløb til de rette modtagerlande.

Kapitlet er en gennemførelse af Rådets direktiv 2008/8/EF. Enkelte af de foreslåede bestemmelser er dog gengivelse af bestemmelser i Rådets forordning nr. 967/2012 eller Rådets forordning 1042/2013, hvilket anføres i bemærkningerne til disse bestemmelser.

Kapitlet foreslås bygget således op:

§ 66. Definitioner i relation til særordningerne.

§§ 66 a – 66 c. Specifikke regler for ikke-EU-ordningen.

§§ 66 d – 66 f. Specifikke regler for EU-ordningen.

§§ 66 g – 66 k. Fælles bestemmelser for ordningerne.

Til § 66

Forslaget til § 66 indeholder en række definitioner, som er fælles for de to One Stop Shop-ordninger. Først og fremmest defineres hovedbegreberne EU-ordningen og ikke-EU-ordningen. EU-ordningen er for virksomheder, der er etableret i EU og således i forvejen er momsregistreret i et eller flere EU-lande, men har salg af de omfattede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, som er bosiddende i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret. Ikke-EU-ordningen er for virksomheder, der ikke er etableret i noget EU-land, men sælger de omfattede ydelser til afgiftspligtige personer bosiddende i EU. Når der i loven omtales særordningerne, menes der EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen afhængig af den relevante sammenhæng.

Desuden defineres forbrugsmedlemsland, som det land, hvortil salget af ydelsen sker, og momsen derfor skal betales. Endelig defineres afgiftsangivelse som en angivelse, der skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at momsen i alle EU-landene kan fastlægges. Hvilke oplysninger, der skal indgå i angivelsen vil blive præciseret i momsbekendtgørelsen.

Definitionerne af ikke-EU-ordningen og EU-ordningen er en gengivelse af tilsvarende definitioner i Rådets forordning nr. 967/2012.

Til § 66 a

Forslaget til § 66 a indeholder to definitioner, der er specifikke for ikke-EU-ordningen. For det første bestemmes, at når der tales om denne særordning er en afgiftspligtig person en juridisk person (virksomhed), der ikke er etableret i EU, men som sælger elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU. I stedet for at lade sig momsregistrere i alle de EU-lande, hvor køberne er bosiddende, og hvor momsen af salget derfor skal betales, kan virksomheden vælge at benytte ikke-EU-ordningen. Virksomheden skal vælge ét EU-land som indgangsland i særordningen, og dermed det land, hvortil momsangivelser og betalinger for alt salget i EU skal ske. Dette land defineres som identifikationsmedlemsland. I den gældende særordning er der mindre end fem virksomheder, der har valgt Danmark som identifikationsmedlemsland, og det antal skønnes ikke at stige væsentligt i den udvidede ordning.

Til § 66 b

Af § 66 b, stk. 1, fremgår, at det er valgfrit, om en virksomhed ønsker at benytte ikke-EU-ordningen, eller om den ønsker at blive momsregistreret i alle de EU-lande, hvor dens kunder er hjemmehørende, og hvor virksomheden derfor skal betale moms af salget.

I henhold til stk. 2 skal virksomheder, der vælger Danmark som identifikationsmedlemsland, indgive en anmeldelse til SKAT om, at de ønsker gøre brug af ordningen. Hvilke oplysninger, der skal indgå i anmeldelsen vil blive præciseret i momsbekendtgørelsen.

Af stk. 3 fremgår, at ordningen gælder fra den første dag i det kvartal, som følger efter anmeldelsen. Til eksempel vil en afgiftspligtig person, som den 15. februar 2015 underretter SKAT om, at vedkommende gerne vil begynde at anvende særordningen, og angiver de krævede oplysninger, således være i stand til at anvende ordningen for ydelser, der leveres fra og med den 1. april 2015.

I visse situationer vil den afgiftspligtige person dog begynde at levere ydelser under ordningen før denne dato. Det foreslås derfor, at ordningen i så fald træder i kraft på datoen for den første levering, forudsat at den afgiftspligtige person senest den 10. dag i måneden efter den første levering er foretaget, har meddelt SKAT, at vedkommende har påbegyndt sin virksomhed under ordningen. Denne tidsfrist gæl-

der også for eventuelle ændringer af registreringsoplysningerne, hvor den afgiftspligtige person allerede har underrettet SKAT om, at vedkommende ønsker at gå i gang med at levere ydelser i begyndelsen af næste kvartal, men faktisk går i gang før dette tidspunkt. Hvis den afgiftspligtige person ikke overholder denne tidsfrist, skal han momsregistreres og angive moms i den/de medlemsstater, hvor hans kunde er hjemmehørende.

Den ovenfor nævnte afgiftspligtige person foretager eksempelvis sin første levering til en ikkeafgiftspligtig person den 1. marts 2015. Såfremt SKAT underrettes herom senest den 10. april 2015, vil den afgiftspligtige person være tilsluttet særordningen fra den 1. marts 2015, og alle efterfølgende leveringer vil være omfattet af ordningen.

Forslaget i stk. 3, 2. pkt., er en gengivelse af tilsvarende bestemmelse i Rådets forordning nr. 967/2012.

Af *stk. 4* fremgår, at vælger en virksomhed at bruge ordningen, finder den anvendelse på alle salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenster til ikkeafgiftspligtige personer i EU. Ordningen er således ikke frivillig i forhold til de enkelte medlemslande og omfatter også salget til ikkeafgiftspligtige personer i identifikationsmedlemslandet (i modsætning til EU-ordningen, hvor salg til identifikationsmedlemslandet og andre EU-lande, hvor virksomheden er etableret ikke indgår i særordningen, jf. bemærkningerne til § 66 e, stk. 3).

I *stk. 5* præciseres, at leveringerne omfattet af ikke-EU-ordningen momses med forbrugslandets moms-sats.

Af *stk. 6* fremgår, at virksomheder, der bruger ikke-EU-ordningen skal give SKAT oplysninger om ændringer i virksomhedens aktiviteter, herunder om ophør af virksomhed omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal indgives senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

Har en virksomhed, der bruger ikke-EU-ordningen, momsudgifter i relation til indkøb foretaget her i landet eller i andre EU-lande, kan denne købsmoms ikke fradrages i momsangivelsen, der skal indleveres til identifikationsmedlemslandet. I stedet kan virksomheden søge om momsgodtgørelse i de EU-lande, hvor momsudgiften har været. I § 66 c fastsættes det, at de danske regler om momsgodtgørelse i lovens § 45, stk. 1, kan anvendes.

Til § 66 d

Forslaget til § 66 d indeholder definitioner af, hvad der i EU-ordningen forstås ved en afgiftspligtig person og et identifikationsmedlemsland. En afgiftspligtig person er en virksomhed, der er etableret i EU, og identifikationsmedlemslandet er det land, hvor virksomheden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Er hjemsted for virksomhedens økonomiske virksomhed ikke i EU, er identifikationsmedlemslandet det land, hvor virksomheden har fast forretningssted.

I *stk. 2* fastsættes, at hvis en afgiftspligtig person med hjemsted for sin økonomiske virksomhed uden for EU har faste forretningssteder i flere lande, skal det ene af disse lande vælges som identifikationsmedlemsland, og virksomheden er bundet af valget i det pågældende kalenderår og de efterfølgende to kalenderår.

I Rådets forordning nr. 967/2012 er fastsat, at flytter en virksomhed hjemstedet for sin økonomiske virksomhed fra et EU-land til et andet, skal virksomheden, hvis den stadig ønsker at bruge EU-ordningen, indgive anmeldelse herom til det nye land, der så bliver identifikationsmedlemsland. Afmeldelse til det hidtidige identifikationsmedlemsland og anmeldelse til det nye identifikationsmedlemsland skal ske senest den 10. dag i måneden efter ændringen/flytningen. Det samme skal ske, hvis en afgiftspligtig person flytter stedet for sin økonomiske virksomhed på en sådan måde, så der skal skiftes fra EU-ordningen til ikke-EU-ordningen (eller omvendt), eller en afgiftspligtig person med hjemsted for sin økonomiske virksomhed uden for EU flytter sit faste forretningssted til et andet EU-land.

Afmelder en virksomhed sig fra særordningen, uden samtidig at anmelde sig i et andet land, udelukkes virksomheden fra at anvende ordning i ethvert medlemsland i to kalenderkvartaler.

Til § 66 e

Af § 66 e, stk. 1, fremgår, at det er valgfrit, om en virksomhed ønsker at benytte EU-ordningen, eller den ønsker at blive momsregistreret i alle de EU-lande, hvor dens kunder er bosiddende, og hvor virksomheden derfor skal betale moms af salget. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal virksomheden give SKAT oplysninger om dens aktiviteter.

Af stk. 2 fremgår, at ordningen gælder fra den første dag i det kvartal, som følger efter anmeldelsen. Det anføres dog i 2. pkt., på linje med forslaget i § 66 b, stk. 3, at hvis en virksomhed i løbet af et kvartal for første gang begynder at sælge ydelser, der kan omfattes af ordningen, vil ordningen kunne bruges fra det første salg, hvis anmeldelsen til SKAT indgives senest den 10. dag i måneden efter det første salg. Bestemmelsen i 2. pkt. er gengivelse af en tilsvarende bestemmelse i Rådets forordning nr. 967/2012.

Af stk. 3 fremgår, at ordningen skal finde anvendelse på alle salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i de EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret. I Rådets forordning nr. 967/2012 er det præciseret, at ordningen således ikke finder anvendelse på levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der leveres til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted.

Hvis en virksomhed for eksempel har hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Danmark, har faste forretningssteder i Sverige og Tyskland og sælger til kunder i alle EU-lande, er Danmark identifikationsmedlemsland, og salget til alle EU-lande, bortset fra salget til kunder i Danmark, Sverige og Tyskland, skal angives og betales gennem ordningen. Salget til kunderne i Danmark, Sverige og Tyskland skal angives og betales gennem de nationale momsregistreringer.

I stk. 4 fastsættes, at leveringerne omfattet af EU-ordningen momses med forbrugslandets momssats.

Af stk. 5 fremgår, at virksomheder, der bruger EU-ordningen skal give SKAT oplysninger om ændringer i virksomhedens aktiviteter, herunder om ophør af virksomhed omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal indgives senest den 10. dag i måneden efter ændringen. Dette svarer til bestemmelsen i relation til ikke-EU-ordningen i § 66 b, stk. 6.

Til § 66 f

I § 66 f fastsættes, at virksomheder, der bruger EU-ordningen, men ikke har en momsregistrering i de lande, hvor de har momsudgifter, kan søge om momsgodtgørelse i de EU-lande, hvor momsudgiften har været. Her i landet bruges reglerne om momsgodtgørelse i lovens § 45, stk. 1.

Til § 66 g

I henhold til § 66 g, stk. 1, skal virksomheder, der anvender Danmark som identifikationsmedlemsland i en af særordningerne, indsende en kvartalsvis afgiftsangivelse til SKAT senest 20 dage efter kvartalets udløb. Samtidig skal afgiften indbetales til SKAT. Har virksomheden intet salg i perioden, skal der indgives en 0-angivelse. Hvilke oplysninger, der skal indgå i angivelsen vil blive præciseret i momsbe kendtgørelsen. Her vil det endvidere blive fastsat, at beløb, herunder afgiftsbeløb, skal angives og betales i danske kroner. SKAT vil herefter sørge for, at hvert forbrugsmedlemsland får tilsendt de relevante afgiftsangivelser og beløb. I stk. 2 fastsættes, at efterfølgende rettelser til angivelserne, kun kan foretages i angivelsen og ikke i efterfølgende angivelser. I almindelige danske momsangivelser kan fradrag i afgiftsgrundlaget og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge efterfølgende prisnedslag og konstaterede tab på uerholdelige fordringer medtages i den afgiftsperiode, hvor prisnedslaget bliver effektivt eller

tabet konstateres. I særordningerne skal korrektionerne imidlertid altid foretages i den afgiftsperiode, hvor leveringen af ydelsen fandt sted. Dette fremgår af det foreslåede *stk. 3*, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9.

Til § 66 h

I henhold til § 66 h skal virksomheder, der benytter en af ordningerne, føre regnskab over transaktionerne i ordningen. Regnskabet skal kunne gøres elektronisk tilgængeligt for både identifikationsland og forbrugsland og opbevares i 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen fandt sted, uanset om den afgiftspligtige person er ophørt med at anvende særordningen eller ej. Det fremgår af Rådets forordning nr. 967/2012, hvad regnskabet skal indeholde. Det skal bl.a. indeholde generelle oplysninger om det forbrugsmedlemsland, som ydelsen leveres til, typen af den leverede ydelse, datoen for leveringen og det skyldige momsbeløb, men også mere specifikke oplysninger om acontobetaling og oplysninger, der er anvendt til at fastslå, hvor kunden er hjemmehørende.

Fakturaer er omfattet af de regler, der gælder i forbrugsmedlemslandet. De afgiftspligtige personer skal derfor sørge for, at de er bekendt med de relevante regler i de medlemslande, hvor de leverer ydelser til forbrugere. Information om medlemslandenes faktureringsregler vil kunne findes på Kommissionens websted.

Til § 66 i

I overensstemmelse med, at brugen af ordningerne er valgfri, kan en virksomhed vælge at holde op med at bruge dem. I § 66 i, *stk. 1*, fastsættes, at meddelelse herom skal ske til identifikationsmedlemslandet mindst 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, i hvilket ophøret ønskes at have effekt fra. For at undgå, at virksomhederne går ud og ind af en ordning, blot fordi den i nogle perioder har salg af ydelser omfattet af ordningen, og i andre perioder ikke har et sådant salg, foreslås i *stk. 2*, at virksomheden udelukkes fra at anvende den pågældende ordning i to kvartaler efter ophørsdatoen. I Rådets forordning nr. 967/2012 præciseres, at udelukkelsen gælder i alle EU-lande. Det betyder for eksempel, at en virksomhed, der bruger ikke-EU-ordningen, ikke kan afmelde sig i sit identifikationsmedlemsland, for blot kort tid efter at tilmelde sig i et andet EU-land. Det skal anføres, at i perioder, hvor der ikke er noget salg omfattet af ordningen, skal virksomheden blot indgive en 0-angivelse.

Til § 66 j

§ 66 j indeholder bestemmelser om afmeldelse og udelukkelse af afgiftspligtige personer fra særordningerne. Udelukkes en afgiftspligtig person fra en ordning på grund af, at vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen, så kan denne person ikke bruge ordningerne i otte kvartaler efter det kvartal, hvor udelukkelsen skete. Dette betyder, at virksomheden vil skulle momsregistreres i alle de EU-lande, hvor dens kunder er bosiddende. I Rådets forordning nr. 967/2012 er der fastsat nærmere regler for, hvornår en afgiftspligtig person anses for til stadighed at have undladt at overholde reglerne for ordningerne. Ethvert medlemsland kan anmode identifikationsmedlemslandet om at udelukke den afgiftspligtige person, men det er kun identifikationsmedlemslandet, der kan beslutte, om vedkommende skal udelukkes eller ej. Den afgiftspligtige person kan klage over afgørelsen om udelukkelse i overensstemmelse med de nationale procedurer, der gælder i identifikationsmedlemslandet.

Til § 66 k

Endelig foreslås i § 66 k, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af særordningerne. Der findes i bekendtgørelse nr. 814 af 24. juni 2013 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen), nærmere regler for den gældende særordning for tredjelandsvirksomheders salg af elektronisk ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU. Der er blandt andet regler for, hvilke oplysninger om virksomheden som SKAT skal have som identifikationsmedlemsland, og hvilke oplysninger afgiftsangivelsen skal inde-

holde. Det er hensigten at tilrette og ændre disse regler, således at reglerne omfatter begge de særordninger, der skal anvendes fra den 1. januar 2015. Der er allerede vedtaget en del nærmere bestemmelser om anvendelsen af ordningerne i Rådets forordning nr. 967/2012 af 9. oktober 2010 og i Kommissionens forordning nr. 815/2012 af 13. september 2012. Disse bestemmelser vil være direkte gældende og skal ikke gennemføres i national lovgivning. Bestemmelserne vil derfor kun blive gengivet i momsbekendtgørelsen i det omfang, som det skønnes nødvendigt for at sikre sammenhæng i bekendtgørelsens bestemmelser om ordningerne.

Til nr. 22

I henhold til gældende § 68 a, stk. 1, skal virksomheder, der anvender særordningen for rejsebureauer i lovens kapitel 16 a, udstede en faktura i henhold til § 52. Denne henvisning bør rettelig være til § 52 a, som indeholder fakturabestemmelsen, og henvisningen foreslås derfor rettet.

Til nr. 23

I gældende § 69, stk. 3, står, at et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen § 11, stk. 4. Hensigten er, at bestemme, at et transportmiddel anses for brugt, hvis det ikke omfattes af definitionen på nye transportmidler. Definitionen på nye transportmidler står imidlertid i § 11, stk. 6, hvorfor henvisningen foreslås rettet.

Til nr. 24

Hovedreglen i momsloven og tilsvarende EU-lovgivning er, at der skal betales moms her i landet for den del af en passagerbefordring med turistbus, der finder sted her i landet, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger, jf. momslovens § 19, stk. 1. I momsloven er der imidlertid i § 73 en forenklet ordning for, hvordan der skal beregnes moms af kørsel her i landet med udenlandsk indregistrerede turistbusser. Efter denne ordning skal momsen beregnes på grundlag af et gennemsnitsvederlag på 25 øre pr. personkilometer.

Det foreslås, at denne forenklede ordning i § 73 ophæves.

Forslaget betyder, at de udenlandske turistbusvognmænd fremover skal anvende hovedreglen for betaling af moms, som er, at der skal betales moms her i landet for den del af en passagerbefordring med turistbus, der finder sted her i landet, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger, jf. lovens § 19, stk. 1. Forslaget sikrer ens momsbetaling af kørsel med turistbusser her i landet, uanset om kørslen foretages af en dansk eller udenlandsk indregistreret turistbus.

Til nr. 25

I gældende § 75, stk. 4, står, at et forsikringsselskaber på begæring skal give SKAT oplysninger om deres leveringer af nye lystfartøjer, og der henvises i den forbindelse til § 11, stk. 4. Hensigten er, at henvise til lovens definition af nye lystfartøjer. Denne definition står imidlertid i § 11, stk. 6, hvorfor henvisningen foreslås rettet.

Til nr. 26

Efter lovens § 84, stk. 3, som er en overgangsbestemmelse, skal visse køretøjer indtil den 1. januar 1995 betragtes som nye transportmidler, når levering finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 3.000 kilometer. Bestemmelsen er uden aktuelt indhold, og foreslås derfor ophævet.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende § 22 i lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter § 1, eller varer som nævnt i § 17, stk. 1, anmeldes til registrering hos SKAT efter lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 22 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende § 30 i lov om afgift af bekæmpelsesmidler skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, anmeldes til registrering hos SKAT efter lov om afgift af bekæmpelsesmidler. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 30 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende § 3, stk. 6, i chokoladeafgiftsloven skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, anmeldes til registrering hos SKAT efter chokoladeafgiftsloven. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 3, stk. 6, skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende § 3, stk. 7 i chokoladeafgiftsloven skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg anmeldes til registrering hos SKAT efter chokoladeafgiftsloven. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 3, stk. 7, skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende § 23 i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg anmeldes til registrering hos SKAT efter lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 23 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 7

Til nr. 1

Efter gældende § 24 i lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg anmeldes til registrering hos SKAT efter lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 24 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 8

Til nr. 1

Efter gældende § 22 i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg anmeldes til registrering hos SKAT efter lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 22 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 9

Til nr. 1

Efter gældende § 19 i lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger foderfosfater eller dækningsafgiftspligtige varer, dog ikke varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, anmeldes til registrering

hos SKAT efter lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 19 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 10

Til nr. 1

Efter gældende § 22 i pvc-afgiftsloven, skal virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter lovens §§ 1 og 2, anmeldes til registrering hos SKAT efter pvc-afgiftsloven. Momslovens § 47, stk. 2, omhandler regler for, hvornår en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant. Henvisningen i § 22 skal rettelig være en henvisning til den almindelige bestemmelse for momsregistrering, som imidlertid findes i momslovens § 47, stk. 1, og ikke i stk. 2.

Forslaget retter henvisningsfejlen, samtidig med at benævnelsen merværdiafgiftsloven rettes til momsloven, som er lovens officielle kaldenavn.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at de lovændringer, der vedrører leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester samt One Stop Shop-ordningerne, træder i kraft den 1. januar 2015. Dette er i overensstemmelse med tidspunktet for, hvornår de tilsvarende nye EU-regler træder i kraft.

For at sikre en så uproblematisk overgang til anvendelse af særordningerne som muligt foreslås det i *stk. 3*, at virksomheder, der ønsker at anvende en af ordningerne fra den 1. januar 2015 med Danmark som identifikationsland, allerede kan foretage registrering fra den 1. oktober 2014. Tilsvarende registreringsmuligheder forventes etableret i de øvrige EU-lande.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen om, at visse ydelser skal anses som investeringsgoder, har virkning for de ydelser, der anskaffes eller påbegyndes fremstillet den 1. juli 2014 eller derefter. Da f.eks. et it-system kan udvikles og tilrettes løbende, foreslås det herved, at et it-system, der tages helt eller delvist i brug første gang efter lovens ikrafttræden, ikke skal anses som et investeringsgode, hvis fremstillingen/udviklingen er påbegyndt før datoen for lovforslagets fremsættelse. Det samme gælder, hvis bindende kontrakt om levering af it-systemet er indgået før datoen for lovforslagets fremsættelse. Det betyder, at påbegynder et selskab udvikling af et it-system den 1. januar 2014, og tager systemet i brug fra den 1. oktober 2014, vil systemet ikke blive anset for et investeringsgode. Sker der efter den 1. juli 2014 videreudvikling af et it-system for mere end 100.000 kr. ekskl. moms, vil det blive anset som et selvstændigt nyt investeringsgode. Det samme gælder, hvis der foretages opdateringer, tilretninger m.v. for mere end 100.000 kr. ekskl. moms.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter *fodnote 2* indsættes som ny fodnote 3:

»3) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende L 290, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende L 284, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hvert medlemsland. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes gyldighed i Danmark.«

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og § 18, § 19, stk. 1, § 21, § 21 a og § 21 b.

Stk. 2. For ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4....

2. I § 16, *stk. 1*, ændres »§ 21« til: »§ 21, stk. 1«.

3. I § 16, *stk. 2 og 3*, ændres »For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10,« til: »For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1,«.

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses bl.a. levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.

4. I § 16, stk. 5 og 6, ændres »§ 21 d, stk. 1, nr. 1-10,« til: »§ 21 d, stk. 1,«.

5. § 21 c affattes således:

»§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) Levering og hosting af websteder.
- 2) Fjernvedligeholdelse af software og hardware.
- 3) Levering og ajourføring af software.
- 4) Levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser.
- 5) Levering af musik, film, og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.
- 6) Levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelser anses især:

- 1) Faste og mobile telefoniysdelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefoniysdelser med en billeddannelseskomponent.
- 2) Telefoniysdelser via internettet, herunder internettelefoni.
- 3) Voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester.

- 4) Personsøgetjenester.
- 5) Audioteksttjenester.
- 6) Fax, telegraf og telex.
- 7) Adgang til internettet, herunder World Wide Web.
- 8) Private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold, herunder radio- eller tv-programmer, der udbydes via kommunikationsnet af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. Som radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.
- 2) radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net, hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.«

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

1) ...

2) ...

...

9) Teleydelser.

10) Radio- og tv-sprednings-ydelser.

11) Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 27...

...

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effek-

6. § 21 d, stk. 1, nr. 9-11, ophæves.

7. I § 21 d, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1-10,« til: »stk. 1,«.

8. I § 27, stk. 4, 2. pkt., ændres »angivelse af afgiften.« til: »angivelse af afgiften, jf. dog § 66 g, stk. 3.«

tiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften. Tilsvarende gælder for andre prisafslag.

Stk. 5. ...

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96.

§ 37...

Stk. 1....

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

1) afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden,

2) den afgift, som efter § 11 påhviler varer, der er erhvervet fra et andet EU-land,

3) den afgift, som efter § 12 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EU, jf. dog § 69, stk. 2,

4) afgiften af ydelser, som virksomheden er betalingspligtig for efter § 46, stk. 1, nr. 3 og 6,

5) den afgift, der skal betales efter §§ 6 og 7.

§ 38. For varer og ydelser, som en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv

9. § 27, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres, jf. dog § 66 g, stk. 3. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvist, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted, jf. dog § 66 g, stk. 3.«

10. I § 37, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 69, stk. 2,« til: »§ 69, stk. 2, og«

11. § 37, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

12. I § 38, stk. 1, 3. pkt., ændres »og andre driftsmidler« til: »og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4«.

kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

§ 43....

Stk. 2. Som investeringsgode efter stk. 1 betragtes

1) maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse,

2) fast ejendom, herunder til- og ombygning,

3) reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt.

Stk. 3. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal foretage regulering i følgende tilfælde.

1) ...

2) ...

5) Når et driftsmiddel overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 8, stk. 1, 3. pkt. Overdragelsen sidestilles med driftsmidlets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen

§ 44. For driftsmidler foretages der regulering for ændringer, som indtræder inden for de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen inkl. det regnskabsår, hvori driftsmidlet er anskaffet. For fast ejendom foretages der regulering for de første 10 regnskabsår, for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom dog kun de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen eller ibrugtagningen inkl. det regnskabsår, i hvilket den faste ejendom er anskaffet eller taget i brug.

Stk. 2. Regulering i de enkelte regnskabsår foretages for driftsmidler og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en femtedel og for fast

13. I § 43, stk. 2, nr. 3, ændres »100.000 kr. årligt.« til: »100.000 kr. årligt, og«.

14. I § 43, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) Ydelser, der har samme egenskaber som materielle investeringsgoder, herunder software og rettigheder, hvis anskaffelses- eller fremstillingspris eksklusiv afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.«

15. I § 43, stk. 3, nr. 5, 1. pkt., ændres »Når et driftsmiddel« til: »Når et investeringsgode«, og i 2. pkt. ændres »driftsmidlets overgang« til: »investeringsgodets overgang«.

16. I § 44, stk. 1, ændres »For driftsmidler« til: »For driftsmidler og ydelser«, og »hvori driftsmidlet« ændres til: »hvori driftsmidlet eller ydelsen«.

17. I § 44, stk. 2, 1. pkt., ændres »for driftsmidler« til: »for driftsmidler og ydelser«.

ejendom med en tiendedel af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågældende investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering eller ved salg eller overdragelse foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

Stk. 3...

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1)

2)

3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet,

4) ...

..

7)...

§ 47...

Stk. 2. Afgiftspligtige personer, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande. Afgiftspligtige personer med forretningssted uden for Danmark skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.

§ 48...

.....

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf.

18. I § 46, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »§ 18«: », bortset fra bro- og tunnelbilletter,« og »og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil,« udgår.

19. I § 47, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »som har forretningssted i et land uden for EU« til: »som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU« og »der har forretningssted her i landet.« ændres til: »der er etableret her i landet.« og i *3. pkt.* ændres »med forretningssted uden for Danmark« til: », der ikke er etableret her i landet,«.

20. I § 48, *stk. 3*, ændres »§ 47, stk. 2« til: »§ 47, stk. 1«.

§ 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

Kapitel 16

Særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU

§ 66. En tredjelandsvirksomhed, jf. stk. 2, nr. 1, der leverer tjenesteydelser som nævnt i § 21 c, kan vælge at tilslutte sig særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 2. Ved anvendelse af reglerne om særordningen forstås ved

1) »tredjelandsvirksomhed« en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for EUs område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land,

2) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser« de tjenesteydelser, der henvises til i § 21 c,

3) »identifikationsmedlemsland« det medlemsland, som tredjelandsvirksomheden vælger at kontakte for at anmelde, hvornår virksomhed som afgiftspligtig inden for EUs område påbegyndes efter reglerne om særordningen,

4) »forbrugsmedlemsland« det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer anses for at finde sted,

5) »afgiftsangivelse« en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

21. Kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer

§ 66. Ved anvendelse af reglerne om særordningerne i dette kapitel forstås ved:

1) EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men som ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet.

2) Ikke-EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.

3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer anses for at finde sted i henhold til § 21 c.

4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

1) Afgiftspligtig person: En afgiftspligtig tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og

Stk. 3. En tredjelandsvirksomhed, som ønsker at tilslutte sig særordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af virksomhed som afgiftspligtig inden for EU. Virksomheden skal endvidere anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af særordningen. Anmeldelser skal ske elektronisk.

Stk. 4. Når en tredjelandsvirksomhed har tilsluttet sig særordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU. De i 1. pkt. nævnte leveringer beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats (normalsatsen).

Stk. 5. Tredjelandsvirksomheden afmeldes og udelukkes fra særordningen, hvis

1) tredjelandsvirksomheden meddeler, at denne ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser,

2) det på anden måde kan antages, at tredjelandsvirksomhedens afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,

3) tredjelandsvirksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen eller

4) tredjelandsvirksomheden til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Stk. 6. Tredjelandsvirksomheden skal med udgangspunkt i det efter stk. 8 førte regnskab til told- og skatteforvaltningen elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal (afgiftsperiode), uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Tredjelandsvirksomheden skal indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen samtidig med, at afgiftsangivelsen indsendes.

Stk. 7. Tredjelandsvirksomheden kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Stk. 8. Med henblik på, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den i stk. 6 nævnte angivelse er korrekt, skal tredjelandsvirksomheden føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen. Dette skal ske inden for en tidsfrist, som told- og skat-

som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.

2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af, at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker senest den 10. dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal ske til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

teforvaltningen fastsætter i anmodningen. Regnskab skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

1) En afgiftspligtig person: En afgiftspligtig virksomhed, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og ikke har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandets område.

2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Stk. 2. Har en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU, men som anvender EU-ordningen, mere end ét fast forretningssted i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder fra den første dag i kalenderkvartalet, efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid

fra den første levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest den 10. dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den 10. dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsmedlemsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for særordningerne

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1 pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen når afgiftsangivelsen indsendes, dog

senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelse kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

Stk. 3. Fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af konstaterede tab på uerholdelige fordringer, jf. § 27, stk. 4 og 6, skal foretages som korrektioner i den afgiftsperiode, hvor leveringen fandt sted af den ydelse, som prisafslaget eller tabet vedrører.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, som ophøret ønskes at have effekt fra. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kvartal.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i to kvartaler regnet fra ophørsdatoen.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester,

2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,

3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende ordningen, eller

4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i otte kvartaler efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spre-ningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.«

68 a. Faktura udstedes i henhold til § 52.

Stk. 2...

§ 69...

Stk. 1...

Stk. 2...

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 4.

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 6...

§ 73. For kørsel af den i § 13, stk. 1, nr. 15, 2. pkt., nævnte art med busser indregistreret i udlandet beregnes afgiften efter denne lov på grundlag af et gennemsnitsvederlag. Gennemsnitsvederlaget er det beløb, hvoraf afgiften skal afregnes til told- og skatteforvaltningen. Gennemsnitsvederlaget udgør 25 øre pr. personkilometer. Personkilometertallet

22. I § 68 a, *stk. 1*, ændres »§ 52« til: »§ 52 a«.

23. I § 69, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 11, stk. 4« til: »§ 11, stk. 6«.

24. § 73 ophæves.

beregnes som det tilbagelagte antal kilometer her i landet ganget med antallet af befordrede passagerer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, regnskabsføring, kontrol, herunder eftersyn af busser, og om afregning af afgiften.

§ 75.....

.....

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give told- og skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 4, nr. 2.

§ 84.....

Stk. 2...

Stk. 3. De i § 11, stk. 4, nr. 1, omhandlede køretøjer betragtes indtil den 1. januar 1995 som nye transportmidler, når levering finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 3.000 km.

Stk. 4....

...

Stk. 11....

25. I § 75, *stk. 4*, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 2« til: »§ 11, stk. 6, nr. 2«.

26. § 84, *stk. 3*, ophæves.

§ 2

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstoffremmere anvendt i foderstoffer, som ændret ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 3 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 83 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 74 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter § 1, eller varer som nævnt i § 17, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 17, stk. 1, nævnte varer finder § 17, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

1. I § 22, *1. pkt.*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 3

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 9 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 30. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige omsætning som den afgiftspligtige værdi af varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.

1. I § 30, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 3...

.....

Stk. 6. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

1. I § 3, stk. 6, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 3....

.....

Stk. 7. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.

1. I § 3, stk. 7, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 23. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 19, stk. 1, nævnte dækningsafgiftspligtige varer finder § 19, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

1. I § 23, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, foretages følgende ændring:

§ 24. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som indholdet af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 20, stk. 1, nævnte varer finder § 20, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse. § 5, stk. 3, § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, og § 7, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

1. I § 24, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 8

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For dækningsafgiftspligtige varer finder § 18, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 19. Udenlandske virksomheder, der er registreret her i landet efter reglerne i merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger foderfosfater eller dækningsafgiftspligtige varer, dog ikke varer omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder, når den samlede levering af afgiftspligtige varer overstiger 280.000 kr. årligt, jf. dog §§ 4 og 8. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde fosfor, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. Opgørelsen sker efter reglerne i § 15, stk. 5-7.

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For dis-

1. I § 22, 1. pkt., ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, som ændret ved § 2 i lov nr. 1433 af 22. december 2004, § 17 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 25 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 85 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 19, 1. pkt., ændres «merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: «momslovens § 47, stk. 1,«.

§ 10

I lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 22, 1. pkt., ændres «merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: «momslovens § 47, stk. 1,«.

se virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg, jf. §§ 1 og 2.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2-9 og 21, træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan virksomheder, der ønsker at anvende en af særordningerne med Danmark som identifikationsmedlemsland fra den 1. januar 2015, foretage registrering i særordningen fra den 1. oktober 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 12-17, har virkning for ydelser, der anskaffes eller påbegyndes fremstillet efter lovens ikrafttræden.